

Opleiding, wereldcijfers en Noorse visserij

OPLEIDING (1)

De «White Fish Authority» is er zich sedert lang van bewust dat het noodzakelijk is de kennis van de gemiddelde schipper ter zeevisserij, evenals diegene waarvan de kennis ontoereikend is, te verbeteren door middel van een of andere vorm van opleiding.

De zwakke plek in de kennis van de mensen op de brug van het vissersvaartuig ligt blijkbaar in het gebruik van de dieptemeters, de visopsporingsapparaten in het algemeen gekombineerd met de juiste beslissingen. Dit was gezien als de hoofdrol in de simulator die door de «White Fish Authority» werd gebouwd. Deze stelt echte visserijtoestanden voor die worden voorzien van commentaar door de beste schippers van de vloot en hun reacties op de omstandigheden die zich voordoen op de visgronden.

Dergelijke simulator werd gebouwd, ontwikkeld en geïnstalleerd in de haven van Hull n.l. in het Hull Nautical College. De kursussen waren populair met de plaatselijke treilersofficieren, maar de mensen van de andere havens waren er niet door aangetrokken. De kustvissers van in het rond hadden ook weinig belangstelling.

Dan werd er maar besloten de opleiding naar de visser te brengen in plaats van de visser naar de opleiding te laten komen! Daarom werd de simulator aan boord van een oplegger geplaatst waarin plaats genoeg is voor het geven van de aangepaste lessen, het vertonen van lichtbeelden en films en het doen van besprekingen. Gedurende het verlopen jaar hebben ongeveer 200 vissers van Schotland tot aan de Britse Zuidkust de cursus kunnen volgen.

De verschillende studenten, vanuit alle lagen tussen de diepzee en de kustvisserij, hadden een meer aangepaste opleiding nodig dan eerst werd gedacht en de vier mensen die daarvoor verantwoordelijk waren, hebben hun uitrusting aan deze noodzaak aangepast.

Zij kozen een programma uit de volgende onderwerpen.

Het gedrag van de vis.

De basisprincipes van de echodieptemeters.

De theorie van het geluid in het water.

Verbeteringen bij de grondvisserij

Nazicht en controle.

Defecten en fouten aan de echodieptemeters.

Praktisch werk met het gebruik van nagebootste echogeluiden van peilingen.

Praktisch gebruik van de visloepen.

Netsounder, rugpees transducer.

Sonar uitrusting.

De vooruitzichten op gebied van visopsporing

Elektriciteit aan boord van kustvissersvaartuigen

Principes van hydraulische aandrijvingen,

Het onderhoud van dieselmotoren en hun werking

De spanningsmeters van de korretouwen.

Fairtreilen op de grond

Pelagische visserij met een enkele treiler

Kingfisher kaarten.

OPLEIDING (2)

Er kan worden opgemerkt, dat de kursussen theorie en onderhoud samengaan met de echo interpretatie. Een der voornaamste voordelen van de kursussen is het feit, dat er een samenkomst plaatsgrijpt van vele verschillende varenden ter zeevisserij en meteen kan er van gedachten gewisseld worden en antwoorden worden verstrekt op elkaanders vragen en problemen. Na ieder kursus wordt er aan de studenten gevraagd welk gedeelte van de lessen er het belangrijkste is en steeds komt het gebruik van de echodieptemeter naar voor. Vervolgens de netsounders, dan de nieuwe vistuigen en methoden. Het praktische werk komt eerst maar op de vierde plaats en het gedrag van de vis en de theorie van het geluid onder water op de vijfde plaats. Iedereen gaat ermee akkoord, dat het succes van de kursussen het gevolg is van de voorstellen die werden gedaan door de studenten zelf om de opvattingen te wijzigen.

Een van de vragen hield verband met het verstrekken van meer details bij het gebruik van sonar en daarvoor werd nu een driedaagse cursus op punt gezet. Deze werd betaald door de «Herring Industrie Board». Een der leraars heeft een aantal reizen gemaakt aan boord van een treiler die uitgerust was met een sonar om zoveel mogelijk inlichtingen te kunnen verzamelen. Naast de theorie en de echo-interpretatie, omvat de cursus films, over verschillende soorten sonars aan het werk samen met een praktische opleiding.

Er werden ook verzoeken ontvangen van verenigingen en opleidingsgroepen voor de inschakeling van deze lessen in de bestaande kursussen voor officieren aan de nautische kolleges. Dit werd reeds bij wijze van proef gedaan aan het kollege van Hull gedurende het afgeopen jaar. Grimsby, Lowestoft, Aberdeen en Fleetwood werden benaderd met het opzet de twee kursussen terzelfdertijd te laten plaatsgrijpen, gedurende de lopende reis van de opleidingswag.

WERELDVISVANGST

Er is weinig verandering in de wereldvisvangsten. Dit kan men

zien in het jaarboek van de F.A.O. De statistieken voor 1973 tonen inderdaad weinig verschil. Er werd maar 200.000 ton vis meer gevangen in 1973 dan in 1972. Op een totaal van 65.700.000 ton, is dit zeer weinig. De Peruvianen evenveel vis gevangen dan zou de wereldvangst 2.299.000 ton meer bedragen hebben.

In het algemeen vertonen de cijfers een vaste toestand voor de visserijlanden van het noordelijk halfrond. Daartegenover stellen we de voortdurende opgang vast van de landen van het Verre Oosten en Sovjet Rusland, althans voor wat de visserijkracht aangaat.

Het blijft nog te bezien of de Peruviaanse anchovisserij zal hernemen. Dan zou er wel een wijziging kunnen voorkomen in de cijfers van 1974. De tabel toont de landen die meer dan een miljoen ton vis vangen. Frankrijk staat op de 17e plaats met 798.000 ton.

	1973	1972
Wereldtotaal	65.700.000	65.500.000
Japan	10.701.900	10.272.600
Rusland	8.618.700	7.756.900
China	7.574.000	7.574.000
Noorwegen	2.974.500	3.162.900
Verenigde Staten	2.669.900	2.649.500
Peru	2.299.300	4.768.300
India	1.958.000	1.637.300
Thailand	1.692.300	1.678.900
S. Korea	1.654.600	1.338.600
Spanje	1.570.400	1.616.900
Denemarken	1.464.700	1.442.900
Zuid-Afrika	1.331.700	1.123.300
Indonesië	1.300.000	1.267.800
Filipijnen	1.248.500	1.131.900
Groot-Brittannië	1.144.000	1.081.500

NOORSE VISSERIJ (1)

De Noorse aanvoer bedroeg voor 1974, 2.359.567 ton. Dit was voor Noorwegen eigenlijk geen buitengewoon goed jaar. Inderdaad ze waren beneden de gemiddelde aanvoer van 66-73 van 2.700.000 ton en nogal wat beneden het rekord van 1967, toen niet minder dan 3.036.886 ton werd aangevoerd. Toen was men aan het toppunt van de seinenet omwenteling.

De vermindering van de vangst wordt toegeschreven aan twee factoren: eerst en vooral de vermindering van de visvoorraden en ten tweede tengevolge van de vermindering van de Noorse visuitvoer die niet van aard was de vissers uit te nodigen meer vis aan land te brengen.

Nochtans was, financieel gezien, het jaar 1974 voor de Noren een succes, want de nijverheid haalde 12 miljoen kronen meer binnen dan in 1973 en dit was dan het gevolg van de verhoging van de minimumprijzen speciaal voor de kabeljauwsoorten. De struikelende vraag van de buitenlandse markten bracht later dan een veranderende toestand. De onverkochte vis stapelde zich op en dit bracht een vermindering van 400 miljoen kronen teweeg (inkomsten van uitgevoerde vis).

Ook de vangsten van de pelagische visserij vielen ineen, vergeleken met 1973. Van de 1.851.916 ton gevangen werd 1.604.000 ton naar de vismeelfabrieken gebracht. De fabriekschepen brachten 63.000 ton vismeel binnen die werd gemaakt uit poers en nog 12.400 ton sardinella.

De kapelaan telde voor het grootste gewicht van de pelagische vis maar bleef goed onder het rekordjaar met 7.000.000 hektoliters. De onbeperkte Barentssee vangsten, bracht juist over het miljoen ton op, toch minder dan in 1973. Noorwegen zal besprekingen beginnen met Rusland over de visserij in de Barentssee om er een controle uit te oefenen want de Russen krijgen er ook trek in. Een van de nieuwigheden bij de kapelaanvisserij is de scheiding van de paalzieke wijfjes die bestemd zijn voor de Japanse markt. De vangst was weer aan de lage kant vergeleken met 1973. (met 75 t.h.)

De haringtoestand blijft langs de magere kant door de beperking van de Atlantiek-Skandinaafse haring tot 7.000 ton voor de verse markt. De beperking van de vangst begint reeds vruchten af te werpen.

NOORSE VISSERIJ (2)

Het kwota voor Noordzeeharing van Noorwegen bedroeg voor 1974, 100.000 ton. Doch er werd maar 65.000 ton gevangen. Dit is maar de helft van de vangst van 1973. Zeventienduizend ton ging naar de haringbedrijven voor de verwerking tot gerookte, gezouten, gepekeld enz. haring evenals voor het invriezen.

De Noorse steenbolk en sandeel visserij vormen een ander avontuur met een rekord voor 1974 van 264.000 ton steenbolk en 78.000 ton sandeel. Aj waren de vismeelprijzen maar de helft van het jaar ervoor, de reserves van het verlopen jaar hebben gemaakt dat de opbrengsten heel aanvaardbaar waren.

De ontwikkeling van de vangst op blauwe wijting was langs de negatieve kant. Met 3.412 ton amper 1.000 boven de vangst van 1973, die toen alleen maar diende als proef. Weinig aanmoedigend voor de reders sedert het seizoen in botsing komt met de kapelaan seizoenvangst.

De aanvoer van makreel bereikte het toegelaten kwota niet want

(Vervolg blz. 7)

(Vervolg van blz. 6)

men stopte de visserij toen de vis te klein werd.

De grondvisvangsten liepen op tot 457.00 ton, een beetje minder dan in 1973. Dit was het gevolg van de onbeperkte vangst van poolzee-kabeljauw. De voorraden van Noorse - Poolzee-kabeljauw waren langs de lage kant met een groot aantal kleinere soorten.

De platte vis die nu door de Noren gezocht wordt, is de heilbot waarop ook de Westduitsers azen samen met de Polen en de Russen. Daardoor verminderde het Noorse aantal tot 8.290 ton. Biologen menen dat de vangsten daar zullen blijven steken.

Een weinig gekende Noorse visserij, een kleine dan, is deze van de blauwvintonijn die in 1974, 513 ton voortbracht. In 1973 was dit cijfer amper 51 ton. De meeste van deze vis kreeg te weinig prijs. Het succesverhaal van het jaar zou dit kunnen zijn van de diepzeevisserij op steur, garnaal die nu bedreven wordt tot aan Groenland en het noorden van Noorwegen door fabriekschepen. De vangst van 1974, ongeveer 14.277 ton, bracht 99 miljoen kronen op.

DE RESULTATEN VAN DE KONFERENTIE VAN GENEVE

We hebben reeds bij herhaling laten doorschijnen dat de behandelde materie te Geneve te kompleks en te uitgebreid is om te verwachten dat men er in de enkele weken van sessie tot resultaten zou komen. Dat is nu duidelijk gebleken met de sluiting van deze conferentie waarvan de optimisten zeggen dat men toch tot het resultaat gekomen is van een eensgezinde overeenkomst tot het houden van een nieuwe sessie te New-York in april en mei van het volgend jaar. Een vijfde bijeenkomst zou dan kunnen gehouden worden in de herfst van het jaar 1976.

Dat er moeilijk tot een overeenkomst te geraken is tussen Staten of groepen Staten die elk te gestelde belangen te verdedigen hebben, is duidelijk gebleken uit de manier waarop het bureau van de conferentie opgetreden is door op het laatste ogenblik, bij het uiteengaan van de conferentie aan alle gedelegeerden een algemene tekst van voorstel van overeenkomst uit te delen, hetgeen in ieder geval dit groot voordeel bijbracht, dat men er niet meer kon over gaan discussieren.

Met dit voorstel van overeenkomst en de manier waarop de samenstelling en de opstelling gebeurde, waren de meeste afgevaardigden niet bijster gelukkig.

VOORSTEL VAN OVEREENKOMST MET BETREKKING TOT DE VISSERIJ

Als we ons in het bijzonder tot de visserij beperken, dan stellen we vast, dat dit voorstel territoriale wateren ter breedte van 12 mijl inhoudt waarin het oeverland absolute rechten uitoefent met betrekking tot de biologische rijkdommen van de zee. In eenvolgende zone van 188 mijlen, dat is dus tot 200 mijl buiten de kust rekening houdende met de eerste twaalfmijlenzone, heeft de oeverstaat het recht om:

1) het volume van de door haar toegelaten vangsten vast te stellen omdat het Voorstel van Overeenkomst haar in deze zone het recht en de zorg laat van de bewaring en de bescherming van de biologische soorten.

2) stelt zelf haar vangstkwota vast en mag voor het overschot een geprevillegeerd regime instellen ten voordele van de ontwikkelingslanden, ten voordele van die landen die er regelmatig komen vissen of-

wel ten voordele van landen die inspanningen geleverd hebben met betrekking tot opzoekingen en vaststellingen van de biologische rijkdommen.

3) het recht om een reglementatie vast te leggen in verband met het toekennen van visserijtoelatingen.

4) het recht om een lijst aan te leggen van de soorten die mogen gevestigd worden.

5) het recht om de seizoenen te bepalen in dewelke er mag gevestigd worden, alsmede bepaalde zones uitsluiten van de visserij.

6) het recht om de manier van vissen voor te schrijven, de te gebruiken netten en de grootte der vissoorten te reglementeren.

Voor dit alles heeft het oeverland de toelating om waarnemers aan boord van de visserijvaartuigen te zetten en de verkoop te bevelen in bepaalde havens. Het oeverland mag alle maatregelen nemen, dat het nodig acht tot zelfs de enterering en de beslagname van het vaartuig indien nodig geacht en de hiermede gepaard gaande gerechtelijke vervolgingen.

BESLUIT

Het Voorstel van Overeenkomst is een soort kompromis tussen hetgeen de Ultras van het genre Perou verlangen, namelijk de absolute rechten in een 200 mijlenzone en de stelling van de traditionele visserijlanden die een meer liberaal regime wensen. Wij van onze kant menen dat de rechten die het oeverland toegekend worden in deze overeenkomst die natuurlijk nog moet aangenomen worden, eerder aan de uitgebreide kant zijn en het deze kustlanden mogelijk maken aan de hand van de beperkingen die zij anderen (en niet voor hun eigen zelf) kunnen opleggen praktisch tot dezelfde absolute heerschappij van de tweehonderd mijlenzone kunnen komen. De vangstkwota van het oeverland zou moeten bepaald worden aan de hand van de belangrijkheid van haar eigen visserijnijverheid, maar niet willekeurig door haarzelf. Anderzijds moeten de traditionele visserijrechten van andere landen geëerbiedigd worden alleen reeds vanwege het principe der verdelende rechtvaardigheid omdat het niet billijk zou zijn van vandaag op morgen een ganse traditionele nijverheid te ruïneren en investeringen totaal improductief te maken voor vele rederijen met als gevolg het failliet van zovelen. Dit is dus hoopgevend dan verwacht.

«Sprokkel»

PRODUCTSCHAP IN HOLLAND VOOR DE BEST VERZORGDE VIS:

APPLAUS VOOR IJMUIDER VISSERS

Wij lezen in de IJmuider Courant:

Tweemaal klom er in het Nederlands Congresgebouw in Den Haag bij de uitreiking van de product-schapsprizen voor vis en visprodukten een applaus op en beide keren gold het een bijzondere prestatie van IJmuider vissers. De eerste maal klom het applaus op voor schipper P. Hoek jr van de kotter KW 214 „Agatha” van de rederij P. Hoek, die voor de vijfde maal de zilveren beker in ontvangst mocht nemen. De tweede maal was het applaus bestemd voor rederij W. Kwakkelstein B.V., die twee van haar schippers met de prijs zag vereerd. Dat waren schipper D. van Duivenvoorde van de trawler VL 110 «Michiel Jan» en schipper C. Roeleveld van de trawler VL 105 «Elizabeth». Voor de laatste was het bovendien ook de vijfde maal, dat hij de zilveren beker veroverde.

De prijsuitreiking had zaterdag na een heerlijke koffiemaaltijd plaats. Voorzitter De Jonge van het productschap zei in zijn openingswoord, dat 1974 voor de visserij een minder gunstig jaar is geweest, hetgeen hij weet aan de druk van de komende quotering. «Als we naar de prijzen kijken, dan zien we, dat de verhoogde kosten er niet uitkwamen. We konden in 1974 al iets merken van de achteruitgang, waarmee we nu echt geconfronteerd worden». Hij stelde, dat Nederland teveel schepen heeft en te duur produceert en hij verwachtte de eerste jaren nog geen verbetering. De heer De Jonge wees erop, dat de overheid doet, wat zij kan voor de visserij, gezien het belang de visserij in stand te houden. Hij waarschuwde, dat zeker niet de hele visserijvloot in stand zal kunnen worden gehouden en dat er zeker slachtoffers zullen vallen. «Maar vast staat», zo zei hij, «dat de zeevisserij in Nederland zal blijven». De heer De Jonge vond het noodzakelijk de visserij te herstructureren, om doordraai van vis te voorkomen en om meer variabele prijzen ook voor de consument in te voeren. Bijzonder veel aandacht vroeg hij voor de verbetering van de kwaliteit. De behandeling aan boord is daarbij van groot belang, maar ook de verdere behandeling op de afslag en bij de detailhandel.

Prijzen

De prijzen voor de best verzorgde verse zeevis en verse haring door vaartuigen van 50 tot 240 BRT met vijf tot zeven man aan boord in tenminste 30 reizen gingen naar schipper C. Kuyt van de kotter KW 124 «Sursum Corda» van rederij gebr. Kuyt-Hazenoot te Scheveningen, naar schipper W. de Vries van de kotter UK 64 «Wouter en Klaas» van de rederij H. de Vries en Zn. te Urk en naar schipper P. Hoek jr. van de kotter KW 214 «Agatha» van de rederij P. Hoek te IJmuiden. De prijzen voor de best verzorgde verse zeevis en verse haring door vaartuigen van meer dan 240 BRT met acht man of meer in tenminste 20 reizen gingen naar schipper H. Klein van de trawler

SCH 147 «Johanna» van de rederij Johanna BV te Scheveningen en naar schipper D. van Duivenvoorde van de trawler VL 110 «Michiel Jan» van rederij W. Kwakkelstein BV te IJmuiden. Tot slot gingen de prijzen voor de best verzorgde gezouten haring van meer dan 2.000 kantjes in tenminste acht reizen naar schipper C. Roeleveld van de trawler VL 105 «Elizabeth» van rederij W. Kwakkelstein BV te IJmuiden, naar schipper J. Westerdun van de trawler SCH 307 «Margaretha» van rederij Jac. den Dulk en Zn. BV te Scheveningen en naar schipper K. van der Plas van de trawler KW 42 «Rijnmond V» van de BV Rederij en Haringhandel N. Parlevliet jr. te Katwijk aan Zee.

AFSCHAFFING VAN DE VERPLICHTE INVOERKAART VOOR VIS IN FRANKRIJK

In Frankrijk moeten de invoerders van vis in het bezit zijn van een speciale toelating, zodat dit een beperkende maatregel uitmaakte.

De Nationale Vergadering heeft hier een einde aangesteld door de afschaffing van deze speciale toelatingskaart te stemmen, zodat nu eenieder in Frankrijk vrij vis mag invoeren. De versagever van de commissie van de Kamer was echter voor het behoud van de beperkende kaart evenals sommige kamerleden uit de kuststreek die hierbij vooral de huidige moeilijkheden van de visserij deden gelden en het gevaar van een ongecontroleerde massale visinvoer. Volgens de heer Cavallé, Staatssecretaris voor Verkeerswezen, kon Frankrijk zich echter niet aan 't stemmen van de aftrekking onttrekken omdat de Europese Gemeenschap hierop aandrong.

Het is inderdaad zo, dat de landen van de Europese Economische Gemeenschap zich onderverbonden hebben de reglementatie in de landen te harmoniseren. Frankrijk was op dit gebied ten achter gebleven en Brussel verwachtte dan ook de positieve stemming van het wetsvoorstel. Volgens de heer Cavallé moet men met andere middelen de franse visserij competitief maken tegenover het buitenland en niet door middel van diskriminerende maatregelen ten overstaan van de reglementatie in het buitenland. Als wij zelf maatregelen ten voordele van onze visserij te Brussel genomen wensen te zien, vervolgde de staatssecretaris dan moeten wij ons eerst op zijn minst zelf in regel stellen en onder meer ook met het art. 30 van het Verdrag van Rome die de vrije cirkulatie van goederen voorziet. De nationale vergadering heeft ten slotte de heer Cavallé gevraagd en de afschaffing van de invoerkaart, in navolging met hetgeen vroeger reeds in de Senaat gebeurde, met een konfortabele meerderheid gestemd.